

Decyzją Nr 51/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 maja 2018 roku w sprawie nadania imienia patrona i ustanowienia święta 2. Regionalnej Bazy Logistycznej ustalono, że 2. Regionalna Baza Logistyczna otrzymuje imię gen. Augusta Emila Fieldorfa ps. „Nil”.

Życiorys

Generał brygady August Emil Fieldorf ps. „Nil” urodził się 20 marca 1895 roku w Krakowie. Swoją działalność na rzecz Ojczyzny rozpoczął w wieku 15 lat zostając członkiem organizacji „Strzelec” w strukturach którego ukończył szkołę podoficerską. Kolejnym krokiem w jego patriotycznej działalności, był ochotniczy zaciąg do Legionów Polskich, w ramach których walczył na froncie rosyjskim. Po kryzysie przysięgowym został wcielony do Armii Cesarskiej i wysłany na front włoski skąd zdezerterował. Po powrocie do kraju zgłosił się do krakowskich struktur Polskiej Organizacji Wojskowej. Wraz z odzyskaniem przez Polskę niepodległości znalazł się w szeregach powstającego Wojska Polskiego. W latach 1919-1920 brał czynny udział w walkach o granice na odcinku wileńskim. Po wybuchu wojny polsko-bolszewickiej brał udział w najistotniejszych operacjach i bitwach tej wojny. Po zakończeniu działań wojennych pozostał w służbie czynnej pnąc się w hierarchii stopni wojskowych i zajmując coraz bardziej odpowiedzialne funkcje. W wojnie obronnej w 1939 roku, dowodził 51 Pułkiem Piechoty Strzelców Kresowych, po ciężkich walkach efektem których było rozbitcie jego pułku pod Iłżą, przez Kraków próbował przedostać się do Francji został jednak zatrzymany na granicy słowackiej i internowany. Po kilku tygodniach zbiegł z obozu internowania do Francji gdzie tworzyły się struktury armii polskiej. Po ukończeniu kursów sztabowych w maju 1940 roku został awansowany na stopień pułkownika. Po kapitulacji Francji przedostał się do Anglii gdzie wyznaczono mu niezwykle odpowiedzialne zadanie emisariusza Rządu i Naczelnego Wodza do kraju. Po przybyciu do okupowanej Polski zasilił szeregi tworzących się struktur Związku Walki Zbrojnej. Od kwietnia 1942 roku do lutego 1944 pełnił funkcję dowódcy Kierownictwa Dywersji Komendy Głównej AK. Następnie powierzono mu przygotowanie zakonspirowanych struktur organizacji Niepodległość NIE, której zadaniem było przygotowanie kadr w warunkach specyfiki okupacji sowieckiej, po rozwiązaniu struktur AK. We wrześniu 1944 roku rozkazem Naczelnego Wodza Kazimierza Sosnkowskiego awansowany został na stopień generała brygady. Miesiąc później mianowany został zastępcą dowódcy AK gen. Leopolda Okulickiego i pełnił tą funkcję, aż do rozwiązania struktur AK w styczniu 1945 roku.

7 marca 1945 roku został aresztowany pod fałszywym nazwiskiem przez NKWD w Milanówku i po przesłuchaniu osadzony, w Specjalnym Obozie NKWD nr 10 w Rembertowie. Dziś na terenie dawnej infrastruktury obozowej mieści się infrastruktura 2. Regionalnej Bazy Logistycznej. Ze wspomnień współwięźniów gen. Fieldorf ps. Nil jawi się nam jako człowiek podtrzymujący na duchu współwięźniów, podnoszący ich morale. Jeden ze współwięźniów podkreślił, iż tylko dzięki empatii generała, który oddał mu resztę leków, które posiadał był on w stanie przeżyć.

Z Obozu w Rembertowie gen. Fieldorf ps. Nil został zesłany do obozu pracy na Uralu gdzie pracował fizycznie przy wyrębie lasu. Po odbyciu kary wrócił do Polski w październiku 1947 i zamieszkał początkowo pod fałszywym nazwiskiem w Białej Podlaskiej. Analizując położenie w jakim znalazła się Polska uznał dalszą działalność konspiracyjną za bezcelową. W odpowiedzi na obietnicę amnestii jaką obiecało państwo polskie

żołnierzom podziemia, zgłosił się w lutym 1948 do Rejonowej Komendy Uzuppełnień w Łodzi, gdzie ujawnił swoje prawdziwe dane osobowe i przynależność do struktur AK. W listopadzie 1950 roku po upewnieniu się przez aparat bezpieczeństwa kim jest generał został on aresztowany i osadzony w areszcie śledczym MBP a następnie skierowany do mającego złą sławę więzienia przy ulicy Rakowieckiej w Warszawie. Oskarżony został o wydawanie rozkazów likwidowania przez AK partyzantów radzieckich. Po swingowanym procesie skazany został na karę śmierci przez powieszenie, która została wykonana 24 lutego 1953, we wspomnianym już więzieniu Warszawa-Mokotów przy Rakowieckiej. Generał Nil zrehabilitowany został w 1989 roku. W 2006 roku prezydent RP Lech Kaczyński odznaczył go pośmiertnie Orderem Orła Białego.

Otrzymane odznaczenia

Order Orła Białego (2006)

Krzyż Złoty Orderu Wojennego Virtuti Militari (1944)

Krzyż Srebrny Orderu Wojskowego Virtuti Militari (1923)

Krzyż Niepodległości (1932)

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1937)

Krzyż Walecznych – czterokrotnie (1921)

Złoty Krzyż Zasługi (1929)

Krzyż Zasługi Wojsk Litwy Środkowej

Medal Pamiątkowy za Wojnę 1918–1921 (1928)

Medal Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości (1928)

Medal Wojska (czterokrotnie; nr leg. 41008; 1948)

Odznaka „Za wierną służbę”

Krzyż „Wilno-Wielkanoc”

Medal 10 Rocznicy Wojny Niepodległościowej (Łotwa, 1929)

